

SPARTA MĚ NAUČILA ZNÁT SLÁVU I POKORU

TEXT: ZDENĚK HANÍK

Má za sebou turbulentní sezonu, v níž se vyšvihl od mládeže fotbalové Sparty až do role hlavního trenéra, užil si nadšených ovací zaplněné Letné po vítězných zápasech s favority z Itálie a Anglie, aby záhy tvrdě narazil a opět se vrátil k talentům na Strahov. Nejen za neobyčejnou zkušeností se ohlíží David Holoubek v rozhovoru pro Coach.

FOTO SPORT: DOMINIK BAKES

CHVÍLE ŠTĚSTÍ.
SPARTA PORAZILA V EVROPSKÉ LIZE ANGLICKÝ SOUTHAMPTON A SLAVILA POSTUP DO PLAY OFF

Mnohé se v poslední době ve vaší kariéře událo. Co nového jste se dozvěděl o životě?

„Dozvěděl jsem se, že někdy můžete být rychle nahore, potom strašně rychle dole. Dál třeba to, že se potkáte se zajímavými lidmi, kteří vás obohacují, ale i s takovými, kteří vás úplně obohatit nechťejí. Byla to pro mě vysoká škola interpersonálních vztahů. Už jsem si to zpětně analyzoval, bylo to pro mě velké ponaučení a doufám, že chyby, které jsem udělal, už nebudu opakovat.“

O žádných chybách nebyla řeč. Jak se teď cítíte?

„Cítím se dobře. Dělán to, co mě baví, to znamená, že trénuju fotbal. Jsem v dobrém kolektivu a jsem teď šťastný.“

Zůstaly vám po zkušenosti s A-mužstvem Sparty nějaké jizvy?

„Určitě zůstaly... Že jsem tu práci nemohl dodělat. Vysníval jsem si, že by to šlo dotáhnout dál. Měl jsem to připravené na mnohem delší a příjemnější cestu, ale dopadlo to tak, jak to dopadlo.“

Teď jste pracovně naplněný?

„Úplně ne. Baví mě kolektiv trenérů, práce s mládeží. To mě naplňuje. Ale pocitově vím, že tu kategorii, kterou teď dělám, což je kategorie U16... (přemýšlí) Zkrátka kdybych trénoval starší kategorii, tak řeknu, že jsem maximálně spokojený a naplněný. Ale tím nechci snižovat práci s těmi chlapci, jsem s nimi moc rád a baví mě tréninkový proces. Baví mě, jak chtějí pracovat, jak vnímají moje požadavky, ale chybí mi adrenalin v utkáních.“

Jak se v posledním půlroce chovalo okolí, jak se chovali kamarádi, jak se chovala rodina?

„Manželka s dětmi mi samozřejmě byli velkou oporou. To byla alfa a omega. Často jsem utíkal k rodině. Tam jsem se cítil strašně dobře. Byly třeba i takové stavy, kdy jsem nemohl spát, v hlavě se odehrávala spousta myšlenek a často jsem to řešil tak, že jsem šel spát za dětmi do jejich pokoje. Já nevím, jestli to znáte? V těch dětských pokojích je taková strašně příjemná atmosféra. Tam jsem si vždycky odpočinul a usnul jsem. Takže rodina a kamarádi, které jsem měl, my zůstali.“

„Přišlo setkání s panem majitelem Křetínským. V takové situaci se vám strašně blbě říká: Já na to nemám, já to dělat nechci. Já jsem prostě musel říct: Ano, tak to cítím. A vzal jsem to.“

To je pěkné s těmi dětmi. Ale pojďme dál. Muselo to být? Myslím přechod k áčku. Nemohlo to počkat?

„Ono to začalo tak nějak postupně. Já jsem byl trenér 'devatenáctky' a stal jsem se asistentem u pana trenéra Ščasného. To mi přišlo celkem normální, a i když to bylo časově hodně náročné, ta práce mě bavila. Byl jsem stále hlavní trenér U19, ale zaučoval jsem se, nebo poznával jsem kategorii A mužů Sparty Praha. Pak prostě zničehonic nastala situace, kdy trenér Ščasný skončil, hledaly se nějaké možnosti a vznikla varianta Holoubek na přechodné období, do zimy. Myslím, že prostě nešlo říct 'ne, budu čekat'. Byl jsem osloven, cítil jsem se na to. Cítil jsem, že jsem schopný s tím něco udělat společně s klukama a s realizačním týmem, tak jsem do toho šel. Navíc ten začátek dopadl relativně dobře. No, a přišla zima a samozřejmě zase byly nějaké varianty řešení. Jednalo se se spoustou trenérů a zase jsem z toho vyplul já, protože všichni oslovení to odmítli. A přišlo setkání s panem majitelem Křetínským. V takové situaci se vám strašně blbě říká: 'Já na to nemám, já to dělat nechci'. Já jsem prostě musel říct: 'Ano, tak to cítím.' A vzal jsem to.“

Byl jste úspěšný mládežnický trenér. Tak co ti opuštění hráči, kteří vás pravděpodobně uctívali? Já vím, že z hlediska byznysu není o čem hovořit, ale...

„Samozřejmě jsem o tom také přemýšlel, i proto jsem zůstal v roli asistenta. Pořád jsem devatenáctku nechtěl opustit, protože ty hráče jsem měl rád. Rozjeli jsme společně sezonu, rozehráli jsme mládežnickou Ligu mistrů. Ale najednou áčko Sparty potřebovalo pomoc, tak jsem udělal ten krok nahoru. A upřímně říkám, že v tu chvíli, kdy jsem předstoupil před kabínu áčka, jsem devatenáctku neřešil. Uvědomoval jsem si, že se o mladé hráče moji kolegové dokážou postarat a tým pojede dál. A na druhou stranu jsem věděl, že si některé hráče budu brát nahoru. Takže jsem je využíval v tréninku, vzal je na lavičku, někteří dokonce i hráli.“

Dozvěděl jsem se, že stříbrné medaile s mládežnickým národákem, který na EURO v roce 2011 vedl Jaroslav Hřebík,

bylo dosaženo převážnou většinou vašich hráčů. Je to tak?

„Byli to ve Spartě svěřenci Petra Janouška a moji. Konkrétně ročník 1992, to jsou dnes známí hráči, jako třeba Krejčí, Skalák, Brabec, Kadeřábek...“

Takže vy jste spoluautorem asi největšího mládežnického úspěchu českého fotbalu.

„Nemyslím si. Určitě jsme ty hráče nějakým způsobem trénovali, asi jsme je dobře připravovali, ale úspěch bych nechal na trenérovi Hřebíkovi.“

Vy jste naučení odpovídat politicky?

„Ne, to ne.“

Takže tam hráli hlavní roli vaši hráči.

„Ano, byli to hráči Sparty a my jsme je dobře připravili. Petr Janoušek a já. My jsme je vedli, což bylo zvláštní, od U16 až do U19, to úplně běžné není.“

Vracím se k áčku Sparty. Vy jste tam prosazoval mladé hráče, je to tak?

„Ono to bylo dané i okolnostmi. Bylo hodně zraněných hráčů a já k těm mladým měl důvěru, protože jsem si ověřil, že na to mají. Jsou schopni plnit roli sparingpartnerů v tréninkovém procesu A-týmu. Najednou jsem zjistil, že když je tam necháte týden, měsíc, tak jsou plnohodnotnými členy týmu a jsou schopni odehrát i utkání. My hráčů ze Strahova chrlíme strašně kvantum, a jestliže bylo hodně zraněných, tak jsme si vypomohli mladšími. A za druhé: od té zimy... Já jsem prostě cítil, že... Jak to říct? Prostě já jsem to tak chtěl.“

Můžete být konkrétnější?

„Chtěl jsem hrát rychlý, dynamický fotbal, a jestliže chci takto hrát, musím k tomu najít vhodné typy hráčů. A my takové v mládežnické Spartě máme, umíme je vychovat, hledáme je. Proto jsme i tímhle způsobem přemýšleli. A možná to je to, co mi pak ve finále zlomilo vaz. Ale já jsem přesvědčen o tom, že kdyby to trvalo déle, kdo ví... I když v áčku Sparty nemáte čas to zrealizovat.“

Já jsem se lidí znalých prostředí ve Spartě tehdy ptal: Je Holoubek dobré řešení? A dostával jsem odpovědi: „Ano, je to dobré řešení v případě, že vymění celý realizační

FOTO SPORT: BARBORA RECHOVÁ

DAVID HOLOUBEK**Narozen:** 8. 6. 1980→ **Pozice:** mládežnický trenér ve Spartě Praha→ **Trenérská kariéra:** FK Humpolec (do 2004), AC Sparta Praha (2004-?, z toho 2004-16 u mládeže, 2016-17 asistent a později hlavní trenér A-týmu, od 2017 opět u mládeže)→ **Úspěchy:** 1. místo v základní skupině Evropské ligy 2016-17 (výhry nad Interem Milán 3:1 a Southamptonem 1:0), se Spartou vítěz 1. ligy staršího dorostu (2016)**tým.“ Bylo to skutečně téma? Pokládali jste to tehdy za nutné, nebo ne?**

„No... Realizační tým... Ono to celé má takovou dějovou linii ze zimy. Jak se začalo dařit a dělali jsme dobré výsledky, tak všichni, celý realizační tým stál za mnou. Já to tak alespoň cítil. Když pak přišlo oznámení, že to mám od zimy převzít, tak jsem o sestavení realizačního týmu přemýšlel. Bylo tam strašně moc proměnných. Jednak jsem neměl licenci, zodpovědnost tedy byla rozdělněna mezi mnou a Tomášem Požárem, který tam musel být de jure napsaný. Já jsem vlivem těchto okolností neměl takovou rozhodovací moc směrem k realizačnímu týmu. Uvědomoval jsem si, že bych tam chtěl něco změnit, že by to bylo bývalo správné, ale neměl jsem tu moc. Jediné, co jsem si byl schopen prosadit, byli asistent Petr Havlíček a fyzioterapeut Lukáš Marešovsky. Neměl jsem tedy úplně možnost změnit všechno podle svých představ.“

Byla to chyba, že jste to nemohl... Měl jste ho změnit?

„Mělo se to udít, protože si myslím, že by to okysličilo realizační tým i celý klub a pomohlo by to všem. Jak mně, tak Spartě.“

Jako trenér národáku jsem svého času byl ochoten se o realizační tým hádat a klidně tu práci nakonec odříct. I mě vedení svazu nutilo k něčemu a já jsem tehdy řekl: Jestli mě nenecháte sestavit realizační tým podle mého, odcházím. Nakonec mě nechali a vyplatilo se mi to.

„Vy máte tuhle zkušenost, ale já jsem to podcenil, a jak už jsem řekl, neměl jsem k tomu úplně ty pravomoci.“

Chápu...

„Ale až příště někam půjdu, udělám si to tak, jak chci já, a to tak, jak jste to asi udělal vy. Jednoznačně. To taky bylo debat typu: 'My někoho vyhodíme, koho tady budeš mít místo něho?' Já jsem navíc neměl zkušenosti, co se týká masérů, kustodů, fyzioterapeutů, kondičních trenérů...“

Neměl jste osoby, které byste tam najmenoval.

„Neměl...“

Co jste se naučil za tu dobu?

„Určitě mě to obohatilo v tom, že mám zkušenosti s největším týmem a s nejlepšími hráči v Česku. Měl jsem tu možnost je trénovat a vést. Naučilo mě to znát slávu i pokoru. Ono to bylo tak strašně rychlé, že vlastně... Když o tom ještě teď přemýšlím, říkám si, vždyť to bylo vlastně před třemi, čtyřmi měsíci, že je to hodně blízká minulost.“

Co je podle vás nejdůležitější pro mládežnického trenéra a co pro trenéra profesionálního dospělého družstva?

„U mládeže řešíte hlavně kvalitní tréninkový proces. V profesionálním fotbale musíte řešit mnohem víc.“

Co víc?

„Tam tréninkový proces není úplně rozhodující. Už to tady bylo řečeno. Prostě musíte mít vedle sebe kvalitní odborníky a musíte zvládat kabinu. Ta za vámi musí jít. U mládeže to tak nějak vyplyne úplně automaticky...“

Čím jste? Trenérem mládežnického, nebo profesionálního mužstva?

„Jsem dobrý trenér mládeže, který má na to, aby trénoval dospělé.“

Jak to víte?

„Protože jsem tam byl a vím, že kdybych změnil určité věci, tak by to bývalo fungovalo. Zpětně jsem si to takhle vyhodnotil a vím, že jsem schopný trénovat dospělé družstvo. Nebo lépe: jsem o tom přesvědčený.“

Promiňte, ale pravda je projevená skutečnost, ale zatím se to neprojevílo...

„Správně...“

Takže si věříte?

„Věřím.“

Představte si, že jste porazili Inter Milán a dostáváte nabídku vést Spartu. Co byste dneska udělal jinak?

„Chtěl bych mít maximální kompetence směrem do celého klubu. Chtěl bych jednat jenom s majitelem. Vybral bych si tým lidí, maximálně bych propojil Strahov a Letnou, jak to jen jde, a rozjel bych tady s těmi lidmi Spartu.“

A co třeba uvnitř týmu? Stále se bavíme o situaci, že už tu kompetenci máte.

„Uvnitř týmu? Tam je to o analýze hráčů, jejich výkonů, aby to bylo dobře věkově poskládané, protože ono se do toho úplně jednoduše vstupovat nedá. Například vyházet tři, čtyři hráče a přivést nové, to bohužel takhle nejde. Přestavba týmu je dlouhodobější proces. Zařadil bych tam mladší hráče, určitě z naší akademie. Založil bych B-tým. Okamžitě. Taky bych chtěl mít dlouhodobější perspektivu, to znamená dlouhodobější smlouvu, aby se to mělo šanci prokázat. Aby to nebylo tak, že prohrajú tři zápasy a Holoubek odchází se svými kompetencemi a realizačním týmem.“

Jenomže ve vrcholovém sportu to tak nejde, protože i majitel se dostane pod tlak médií, ultras a podobně. Čili dlouhodobá smlouva je výborná, ale realita je jiná, ne?

„Možná to ani nejde, ale tady se pořád točíme v bludném kruhu. Zkoušíme trenéry a Sparta není úspěšná. Dlouhodobě není úspěšná, tak člověk

PODPORA MLADÝCH. ZDE UDÍLEL
POKYNY DANIELU HOLZEROVI,
REPREZENTANTOVI DO 21 LET

FOTO SPORT: JAROSLAV LEČNER

přemýšlí: čím to je? To není otázka na mě, ale něco se změnit musí...“

Ale to už je věc Sparty, že? Rád bych se zeptal na problém staří, mladí. Nevylámal jste si zuby na starých?

„Něco se psalo, ale tak, jak to uváděla média, jsem to úplně nevnímal. Vycházel jsem z tréninku, z přípravných zápasů a snažil se dávat do zápasu ty, kteří měli nejlepší aktuální formu, i ty, kteří jsou svým způsobem perspektivnější pro Spartu do budoucna. Takhle jsem to cítil. Možná jsem otázku staří - mladí i svým způsobem podcenil...“

Ale v určité chvíli se zdálo, že někteří staří se k vám obraceli zády. Bylo to tak?

„Uvnitř jsem to takto necítil, ale samozřejmě jsem si uvědomoval, když se pak kluci vyjadřovali do médií, bylo to cítit. Ale vůči mně konkrétně... Já jsem nic takového nepocítoval. Se všemi hráči jsem komunikoval úplně normálně. Na druhé straně zase chápu je, že mohli být uražení, naštvaní, že třeba nedostávají tolik prostoru. Ale já jsem to dělal s úplně čistým svědomím. Dělal jsem to nejlepší pro klub. Takhle jsem to prostě cítil, že to je správně. Že se to pak nějak otočilo proti mně? Necítím to tak.“

S kým konzultujete svoje pochyby?

„Moje pochyby? Samozřejmě si to vyhodnocuju sám. A hodně využívám trenéra, ptám se ho na spoustu věcí.“

Kterého trenéra?

„Hřebíka.“

Ještě vám má co dát?

„Vždycky! Každý den. On teďka je trošku ve fázi, kdy mi malinko nakládá.“

Protože ho to mrzí, on na vás v áčku sázel.

„To vím, já si to dokážu vyhodnotit. Má mě zpátky a teď dostávám. Ale peru se s tím statečně, беру to sportovně. I když mu samozřejmě nedávám najevo, že mě to těší.“

Při jakých příležitostech lžete?

„Já moc nelžu. Skoro vůbec. Takové ty lži v kabině, ty trenérské, že třeba prohráváte 0:5 a řeknete: 'Kluci, teďka to otočíme', a sám víte, že to neotočíte, to jsou lži emoční... Ale to se v té Spartě moc nestává.“

A sám sobě nikdy nelžete?

„Trošku jo. Jako že si řeknu: 'Tohle dáš, tohle zvládneš' nebo: 'Jdi do toho', a vnitřně víš, že

FOTO SPORT: DOMINIK BAKÉŠ

si malinko zalžeš. Myslím, že to děláme všichni, hlavně my, chlapi.“

Co se vám v životě skutečně povedlo?

„Povedly se mi krásné dvě děti. Moje práce je něco, co neskutečně miluju, a to si myslím, že je pro mě dar, který třeba vy máte asi taky. Je to skvělé, úžasné. Ráno vstanete a jdete někam, kde vás to baví, naplňuje.“

Vaše děti? To je věc genetiky, za to moc nemůžete...

„Povedlo se mi trénovat devatenáctku Sparty, povedlo se mi s ní vyhrát tituly, obrovské turnaje, podařilo se mi dostat se do mládežnické Champions League, povedlo se mi trénovat A-tým Sparty a porazili jsme třeba i Southampton, Inter Milán. Tohle se mi povedlo, ale já tohle o sobě strašně nerad říkám.“

Máte nějaký hnací motor?

„Sám sebe.“

Co je vašim hnacím motorem?

„Ukázat všem, že jsem nejlepší v trénování.“

Čili ctizádost?

„Určitě je to ctizádost, asi jo.“

A z čeho se ta vaše bere? Přemýšlel jste o tom někdy?

„Nevím.“

Někdo si sedne nebo lehne a pustí si televizi. A jiný vstane a začne pracovat nebo začne nějakou aktivitou.

„Jo, takhle to mám.“

Ale jak se rodí vaše ctizádost?

„Já možná navážu na to, co jste řekl. Třeba se dívám na fotbal, zahraniční ligy, Ligu mistrů a něco v tom hledám. Představuju si, že bych to taky chtěl všechno zažít, trénovat. A možná i třeba tady na Spartě, když vidíte ty zaplněné tribuny. Chci být u toho. Chci to za-

„Z lidí, kteří mě dostanou do varu, je to určitě trenér Hřebík.“

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ (2)

žít. Tohle jsou možná ty motory, o kterých jsme mluvili.“

Uvědomujete si, kdo vás nasměroval v životě nejvíc?

„Otec mě trénoval do nějakých čtrnácti, patnácti let. Bylo to takové to trénování, co bych už dneska úplně nechtěl. Táta mě nutil... Když jsme hráli špatně, tak se se mnou dva dny nebavil, byl na mě strašně přísný, až moc. Klima sportu se přenášelo i do rodiny. To mě úplně nebavilo. Naopak, když jsem začal v sedmnácti nebo osmnácti trénovat přípravku v Humpolci, bavilo mě to strašně. Mám z té doby tréninkové deníky, už jsem zapomněl, že jsem to tehdy takhle dělal. Šlo to ze mě automaticky. Ale nejen tréninkové deníky, docházky, takový sešit, co jsem všechno dělal. Takže jsem hrál a do toho trénoval. A pak se to překlátilo a najednou jsem byl trenérem a hráčství už mě ani tolik nebavilo.“

Vzpomenete na někoho, kdo si zaslouží být jmenován?

„Myslím si, že to byl můj táta. Pak tady na Spartě Karel Lasík, vlastně můj první trenér, ke kterému jsem přišel. To byl tehdy mládežnický žákovský tým U12 nebo U14, on dělal hlavního trenéra a od něj jsem sbíral inspiraci. Rozkukával jsem se, jak to funguje. A pak ti šéfové, pod nimiž jsem prošel, ať už to byl třeba Luděk Procházka nebo pan Bokša. A samozřejmě teď ta pětiletka pod panem Hřebíkem, to mi dalo nejvíc.“

Kdo vás inspiruje nyní?

„Zase by mělo zaznít nějaké jméno?“

To není nutné, spíš třeba, co vás inspiruje.

„Co se týče fotbalu, tak mě inspirují zahraniční zápas, Liga mistrů. Zahraniční fotbal mládeže.“

Co nejvíc? Někjaký fenomén?

„Zkoušíme trenéry a Sparta není úspěšná. Dlouhodobě. Tak člověk přemýšlí: čím to je?“

„V tuhle chvíli asi výborný manažer Conte, který vyhrál s Chelsea anglický titul a měl to obrovsky těžké. Tam je i zajímavá paralela realizačního týmu, on si vlastně přivedl dvanáct nebo třináct svých lidí z Itálie. Tým, který mě v tuhle chvíli baví, je Juventus. A z lidí, kteří mě dostanou do varu, je to určitě trenér Hřebík.“

Máte disciplínu a vůli?

„Na to by spíš měl odpovědět někdo, kdo mě zná.“

Zase politika? Já bych odpověděl: Mám. Nepotřeboval bych, aby to někdo říkal za mě.

„Tak mám.“

Ovládáte se?

„Hodně.“

Jste racionální, nebo emocionální typ trenéra?

„U mě se to míchá. Pracuju s oběma přístupy. Tu emoci miluju, to je základ. V kabině, na hřišti, při koučování. To mám strašně rád. Ale musí tam být i racionalita.“

Jaké jsou vaše nejbližší plány?

„V tuhle chvíli zase začít dobře kvalitně pracovat na Strahově u mládežnických týmů.“

Jakou roli hrají sociální sítě ve vašem životě?

„Ovlivňují mě. Samozřejmě, co se týká třeba twitteru nebo instagramu, využívám je. Dost často, vlastně každý den.“

Co uděláte dneska večer na twitteru?

„Přečtu si ho. Odebírám tam spoustu zajímavých lidí z celého světa, ať už novináře, nebo trenéry.“

Co to znamená odebírám? Já jsem v tomto směru neználek, poučte mě, prosím.

„Každý tam může dát svůj příspěvek, může tam vložit odkaz na něco. Většinou to bývají zajímavé věci. A já si v tom listuju a čtu si to.“

A komentujete to třeba?

„Ne, ne, tohle já nedělám. Nebo málokdy. Občas, když je nějaká událost, která mě zaujme a dává mi smysl, něco tam napíšu.“

Kde se vidíte za deset let?

„Na lavičce prvoligového týmu.“

Přijde jednou ještě taková výzva, jako byla ta spartánská?

„Na sto procent.“

Co říkáte fotbalovému dotačnímu průšvih? Jestli se k tomu nechcete vyjadřovat, nemusíte.

„Vrhá to špatný stín na nás všechny, kteří u toho jsme a kteří s tím produktem pracují. Jen doufám, že se to co nejrychleji vyřeší, že se to vezme za jiný konec a fotbal bude směřovat správným směrem. Že se to dostane do dobrých rukou. Fotbal je krásná a skvělá hra. A diváci, ať už jsou na okresech, v prvních třídách, v desátých třídách, v lize, si prostě zaslouží, aby byl fotbal veden správně.“

Miroslav Pelta – znáte ho?

„Já bohužel ne.“

Je to člověk, který opravdu dělal pro fotbal maximum. Samozřejmě se namočil do nepěkných věcí, ale opravdu pro fotbal dýchal. Víte to?

„Tohle vím a přesně to, co mi říkáte vy, mi říká nejmeně dvacet lidí z fotbalu, kteří s ním měli bližší zkušenost. Já bohužel pana Peltu neznám, ale udělal se průser, že...?“

Zatím to tak vypadá. A poslední otázka: Co vzkážete trenérům mládežnickým a profesionálním?

„Mládežnickým bych vzkázal, ať dobře a kvalitně vychovávají svoje svěřence, ať je směřují do fotbalu, který se hraje v zahraničí, a ať vždycky hrají fair play. Profesionálním trenérům bych vzkázal, ať se obklopi správnými spolupracovníky a ať se snaží pozvednout český fotbal jak po stránce herní, tak po stránce kultury. Protože fotbal by si to zasloužil. Je to totiž nejhezčí sport na světě.“

„CHTĚL JSEM HRÁT RYCHLÝ, DYNAMICKÝ FOTBAL. A JESTLIŽE CHCI TAKTO HRÁT, MUSÍM TAKOVÉ V MLÁDEŽNICKÉ SPARTĚ MÁMĚ. UMÍME JE VYCHOVAT, HLEDÁME JE.“

MOJE PRÁCE JE NĚCO, CO NESKUTEČNĚ MILUJU, A JE TO PRO MĚ DAR, KTERÝ TŘEBA VY MÁTE ASI TAKY, ŘÍKAL DAVID HOLOUBEK U JEDNOHO STOLU ZDEŇKU HANÍKOVI